

Ændringer i de personlige Skatter, men det, der er foretaget her, er en loyal Bearbejdelse fra Indenrigsministeriets Side af de Regler, som er gældende nu, og de mere dybtgaaende Ændringer faar saa vente til en anden Gang. I hvert Fald er jeg overbevist om, at saavel Sogneraadene som Ligningsmyndighederne overalt i Danmark vil være Ministeren taknemmelige, fordi der nu kommer en samlet Lov, som indeholder alle de Regler, der vedrører den personlige Skat til Kommunen.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om det af min Partifælle det ærede Medlem Hr. P. Munch og mig stillede Underændringsforslag. Forslaget gaar i Kortshed ud paa, at i denne Lov indføjes ogsaa Reglerne om de kommunale Ejendoms-skatter, og at disse samtidig ændres fra Ejendomsskyld til Grundskyld, Grundværdistigningsafgift og Afgift af Bygninger. Som jeg udtalte ved første Behandling, var det vort Ønske, at Revisionen af de kommunale Skattelove ogsaa kom til at omfatte de kommunale Ejendomsskatter, og efter de Udtalelser, der kom ved første Behandling fra den højtærede Indenrigsminister, havde jeg saa smaat haabet, at det skulde lykkes i Udvalget at faa en Realitetsbehandling paa Grundlag af det af den højtærede Indenrigsminister i sin Tid udarbejdede Forslag. Men da jeg i et Samraad førte dette Spørgsmaal frem, udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han ikke for Tiden fandt Anledning til at medvirke til en Ændring af de kommunale Ejendomsskatter, idet de Ændringsforslag, som var stillet ved den Lejlighed, alle sammen omfattede de personlige Skatter, og at han, før han ønskede at gaa med til en Ændring af de kommunale Ejendoms-skatter, meget gerne vilde se Forskydningerne ved den sidste Ejendomsskyldvurdering. Da der saaledes ikke var store Muligheder for at faa en Realitetsbehandling i Udvalget, og da Ministeren samtidig lovede ved tredje Behandling at samle alle de Regler, som vedrører den personlige Skat til Kommunen, i en enkelt Lov, mente vi fra vor Side, at det var lige saa rigtigt at vente med at stille vort Ændringsforslag om en Ændring af Ejendomsskatterne til Amts- og Sognekommunerne til denne tredje Behandling. Der er jo nok meget lidt Haab om, at vi faar dette Forslag vedtaget, men det kan dog føres frem til Afstemning, de enkelte Partier kan for første Gang faa Lejlighed til gennem en Afstemning at tage Stilling til kommunal Grundskyld.

Det er jo nemlig en mærkelig Skæbne Forslaget om kommunal Grundskyld har

haft. Første Gang, det kom frem, var den 5. Marts 1920, da det blev stillet af daværende Indenrigsminister Rode. Det naaede ikke at komme til første Behandling. Anden Gang, det blev fremsat, var den 16. Februar 1921. Det blev den Gang stillet af det radikale Venstre, og det kom til første Behandling den 2. Marts. Daværende Indenrigsminister Sigurd Berg udtalte ved den Lejlighed (Sp. 4395): „Saa snart det nærmere Materiale foreligger med Hensyn til Ejendoms skyldsvurderingen i 1920, vil man ogsaa gaa i Gang med at udarbejde et Forslag vedrørende en Reform af den kommunale Ejendomsbeskatning“. Og efter at Ministeren havde omtalt, at det private Initiativ selvfølgelig havde Ret til paa et Omraade som dette at fremkomme med Forslag, for saa vidt Regeringen nægtede at fremme en saadan Sag, udtalte Ministeren videre: „Men naar Regeringen udtrykkelig har sagt, at den agter at fremkomme med Forslag, har vi dog oftest været enige her paa Rigsdagen om, at saa var det naturligt at afvente de Lovforslag, Regeringen saaledes vilde fremkomme med“. Lovforslaget blev derefter henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvorfra det aldrig mere vendte tilbage.

I 1922, da vi havde de kommunale Skatter til Forhandling, tillod jeg mig at spørge den nuværende højtærede Indenrigsminister, hvorledes det gik med hans Forgængers Løfte. Den højtærede Minister fremkom da med den Udtalelse, som jeg tillod mig at citere ved denne Sags første Behandling, og hvoraf det fremgik, at vi meget hurtigt kunde vente et Forslag om kommunal Grundskyld fra Indenrigsministeren. Og jeg maa sige, at den højtærede Indenrigsminister har for saa vidt ogsaa holdt sit Ord, idet Ministeren lod udarbejde et Forslag om kommunal Grundskyld og sendte det til Erklæring til de forskellige kommunale Organisationer. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at det Forslag, som saaledes fremkom, og som var udarbejdet af den nuværende højtærede Indenrigsminister, kommunalt set var et godt Lovforslag. — Da der imidlertid intet skete i Samlingen 1922—23, blev Forslaget om kommunal Grundskyld paa ny fremsat af det radikale Venstre. Det skete den 15. Februar 1923. Det kom til første Behandling den 13. Marts, hvorefter det henvistes til et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvorfra det ligesom sine Forgængere aldrig vendte tilbage.

Jeg har nævnt dette, fordi det deraf fremgaar, at kommunal Grundskyld har